

Аналізуючи дані таблиці 2, можна сказати, що кількість осіб, які підвищили кваліфікацію безпосередньо на ПрАТ у 2019 р. зросла на 20% порівняно до 2018 р. Проте спостерігається негативна тенденція до зменшення кількості осіб управлінського персоналу, які підвищили свою кваліфікацію. Відповідно, кількість керівників, які підвищили свою кваліфікацію, зменшилась на 67%. За видами навчання кількість менеджерів і фахівців, які у 2019 році підвищили свою кваліфікацію безпосередньо в компанії, збільшилось на 14,29%. Але за сьогодишніх ринкових умов цього недостатньо, тобто кількість працівників, які підвищують свій професійний рівень повинна бути значно більшою, а програма здійснення навчання кадрів - спрямованою на підтримку якісного фактору підготовки кадрів.

Отже, ПрАТ «ВЗП «Хміль» має складну розгалужену організаційну трирівневу систему управління, спрямовану на досягнення позитивних результатів у розвитку бізнесу на основі поєднання цілей бізнесу та реалізації і розвитку працівниками компанії їх професійних та особистісних талантів. Показник мотивації праці ПрАТ «ВЗП «Хміль», як величина, що характеризує мотивованість персоналу до праці для досягнення особистих цілей та цілей підприємства, показує недооцінку ролі участі персоналу в прийнятті рішення та планування діяльності підприємства.

Список літератури

1. Майданчик Б. И. Анализ и обоснование хозяйственных решений / Б. И. Майданчик, М. Г. Карлунин и др. Финансы и статистика, 2006. 136 с.
2. Гроув Э. С. Высокоэффективный менеджмент. *Акционерное и бухгалтерское дело*. 2007. № 12. С. 2 – 5.
3. Друкер П. Ф. Эффективное управление. *Акционерное и бухгалтерское дело*. 2007. № 12. С. 8 – 10.
4. Мельник М. В. Анализ и оценка систем управления на предприятии. Финансы и статистика. 2008. 136 с.

УДК 658.155

Горбунова О. А.

старший викладач кафедри фінансів та банківської справи,
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»,

Івахненко С. А.

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа та страхування»,
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

ДОСТАТНІСТЬ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ВИРОБНИЧОГО ПІДПРИЄМСТВА ЯК ОСНОВНА УМОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЙОГО ФІНАНСОВОЇ СПРОМОЖНОСТІ

На сьогодні основною причиною актуальності управління фінансовою спроможністю підприємства, з одного боку, є необхідність удосконалення управлінських процесів на всіх рівнях управління, а з іншого – те, що вітчизняна економічна наука і наука країн далекого зарубіжжя до цих пір не має загальноприйнятої точки зору з приводу чіткого визначення її сутності та механізмів управління нею.

Проблема фінансової спроможності виробничого підприємства останнім часом стоїть у центрі уваги сучасних наукових досліджень. Методичні підходи до проведення управління та оцінки фінансової спроможності підприємства з використанням методів аналізу фінансових показників запропоновані

А. І. Ковальовим., В. В. Ковальовим, Л. А. Костирко, А. Маріон, Г. В. Савицькою, В. П. Савчуком, Є. А. Стояновим, З. Є. Шершньовою.

Аналіз напрацювань у цій сфері дозволяє зробити висновок, що дослідження зосереджуються лише на окремих напрямках без їхнього синтезованого подання. В той же час в економічній літературі не склалося однозначного уявлення про зміст і роль управління фінансовою спроможністю підприємства, її взаємозв'язку з аналізом і способах узагальнення інформації для прийняття управлінських рішень. Тому виникає необхідність розробки таких методів і моделей, які могли б забезпечити прийняття ефективних попереджуючих (превентивних) антикризових рішень на основі діагностики і аналізу фінансової спроможності підприємства.

Дослідження сутності та змісту, а також трактувань поняття «фінансова спроможність підприємства», наданих рядом відомих зарубіжних і вітчизняних вчених, дало змогу поглибити ці визначення та тлумачити зазначене поняття як сукупність наявних й потенційних можливостей щодо забезпечення фінансової безпеки та захисту від ризиків за умови дотримання фінансових інтересів різних груп учасників ринкових відносин.

Дослідження фінансової спроможності виробничого підприємства неможливе без аналізу фінансових ресурсів (рис. 1).

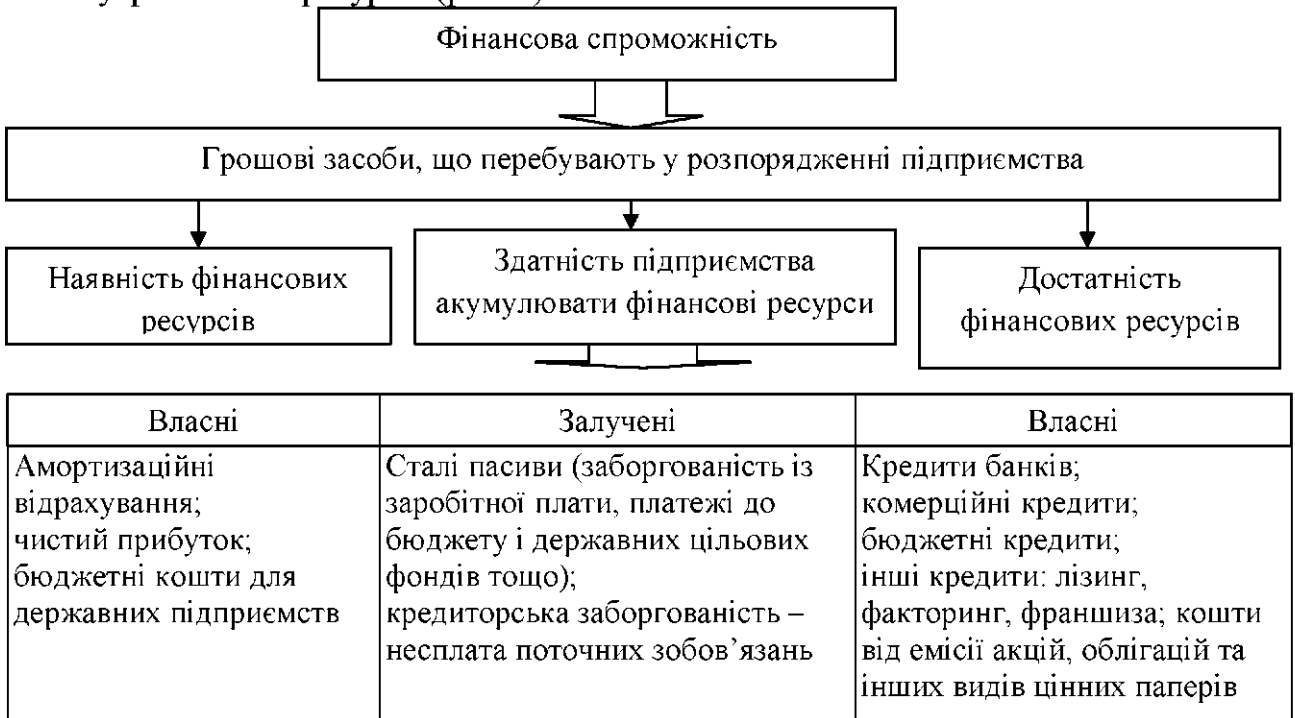

Рис. 1. Середовище фінансових ресурсів виробничого підприємства

Джерело: складено автором на основі [1; 2]

Фінансові ресурси підприємств – це сума коштів, спрямованих у необоротні та оборотні активи підприємства за рахунок власних, позичених та залучених джерел, що характеризують його фінансовий потенціал, тобто фінансове забезпечення підприємства для проведення необхідних витрат за мінімального ризику з метою отримання максимального доходу та прибутку [3, с. 130]. Неefективне розміщення фінансових ресурсів, їх іммобілізація, неплатоспроможність, заборгованість перед бюджетом та іншими контрагентами ринку, недостатнє фінансове забезпечення подальшого розвитку у зв'язку з несприятливими тенденціями в операційній діяльності, неправильно обрана фінансова стратегія і тактика є наслідком низької

фінансової спроможності або неспроможності суб'єкта господарювання взагалі.

Фінансова спроможність відображає такий стан його фінансових ресурсів і такий ступінь їхнього використання, при якому підприємство, вільно маневруючи грошовими засобами, здатне забезпечити безперервний процес виробництва й реалізації продукції, а також затрати на його розширення й оновлення.

Забезпечення високої фінансової спроможності підприємства в процесі його розвитку відбувається шляхом втілення ефективної політики фінансування господарської діяльності підприємства, управління формуванням фінансових ресурсів, оптимізації фінансової структури підприємства.

Таким чином, фінансова спроможність є одним з основних аспектів діяльності підприємства, якому належить провідне місце в системі завдань фінансової діяльності суб'єкта господарювання. Це зумовлено тим, що фінансова спроможність дає змогу оцінити внутрішній і зовнішній стан підприємства, визначити рівень прибутковості та перспективи його розвитку, дослідити ефективність використання виробничо-фінансових ресурсів.

Узагальнивши результати дослідження, можна відзначити, що фінансова спроможність як економічна категорія, використовується для оцінки фінансового положення підприємства, та визначається як сукупність характеристик фінансового стану підприємства, які сприяють досягненню оперативних, тактичних та стратегічних цілей господарської діяльності підприємства за рахунок достатності його фінансових ресурсів.

Список літератури

1. Колотуха С. М., Бечко В. П., Кравцова Л. Л. Фінансові ресурси сільськогосподарських підприємств: формування та використання в умовах економічної нестабільності. *Вісник Київського інституту бізнесу та технологій*. 2016. № 1. С. 29 – 37.

2. Чернявська О. В., Горбунова О. А. Теоретичні аспекти дослідження фінансової спроможності торговельного підприємства. *Вісник Київського інституту бізнесу та технологій*. 2011. № 2. С. 95 – 104.

3. Шалигіна І. В. Фінансові ресурси та джерела їх формування як основні елементи фінансового забезпечення підприємств аграрної сфери. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер.: Економічні науки*. 2016. Вип. 17 (4). С. 129 – 132.

УДК 336.7

Лазарчук К. С.

здобувач вищої освіти групи ОАМ-713,
Національний університет водного господарства
та природокористування

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ БУДІВНИЦТВА ТА ЇХ ВПЛИВ НА СИСТЕМУ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ ГАЛУЗІ

Будівельна галузь істотно відрізняється від інших галузей економіки. Відмінні риси притаманні процесу будівельної діяльності можна представити через три складові стадії: підготовка будівництва, безпосереднє будівництво та здача об'єкта будівництва [1]. Кожна із складових має своє цільове призначення (рис. 1).